

column

**chris
mulder**

Maak afspraken over mailgedrag

Denk je dat jouw privémailtje via het bedrijfsnetwerk een strikt onderonsje is? Vergeet het. Zodra het verzonden is, ben je de regie kwijt.

De ontvanger kan enkele zinsneden of de hele handel doormailen, al dan niet expres naar al zijn contacten. Diens administratie kan in het kader van een onderzoek in beslag genomen worden, doorgespit en voor de rechter gebracht. Frases kunnen op Twitter of Facebook belanden.

Overdreven? Het gebeurt. Bedrijfsmail is zo lek als een mandje. Wees verstandig en ga

Stiekem rondneuzen is af te raden

er van uit dat al je privéberichten de gesel van de openbaarheid moeten kunnen doorstaan.

Als je iets te melden hebt over een collega, een verdenking bijvoorbeeld, is het je eerste plicht om te onderzoeken of je aanname klopt. Vervolgens hoort je conclusie niet thuis op een openbaar instrument als de mail. Als je in een emotionele bui bent, moet je al helemaal bij het toetsenbord wegblijven.

Veel bedrijven hebben rechten en plichten, do's en don'ts, vastgelegd in een mailprotocol. Gebruikelijk is dat het delen van bedrijfsinformatie buiten de werksfeer niet is toegestaan. Logisch, want bescherming van informatie is hier van cruciaal belang voor het voortbestaan van de onderneming.

Bedrijven die opereren in zeer concurrentiegevoelige markten laten daarom zo min mogelijk over aan toeval of fatsoen. Hun medewerkers werken op bedrijfslaptops die geen usb-sticks accepteren of waarvan de copyfunctie is uitgeschakeld. In ieder geval kunnen die laptops alleen binnen het eigen beveiligde netwerk functioneren.

Raar, de baas als Big Brother? Bedenk dan dat het nog niet zo lang geleden is dat de baas alle uitgaande post accordeerde. Daar hebben we de parafencultuur aan te danken.

Beter is om van tevoren afspraken over mailgedrag te maken. Leg, bij voorkeur in gezamenlijkheid, in een protocol vast hoe jullie in het bedrijf met mail omgaan en wat redenen kunnen zijn voor een werkgever om in werknemersmail te kijken. Als dat laatste gebeurt, is het een kwestie van fatsoen dat de werkgever meldt dat en waarom hij in je mailt kijkt. Dat voorkomt misverstanden.

Stiekem rondneuzen in mail van een werknemer is af te raden. Incidenten die de pers halen, gaan meestal over dit soort blijken van ongepast wantrouwen. En reken er maar op: uiteindelijk lekt alles uit.

De werknemer die mail in de prullenbak kiepert in een poging leksporen te wissen, is naïef. Op de harde schijf is je digitale geschiedenis altijd terug te vinden.

> mulder@lc.nl

Chris Mulder is directeur van CMMC Management Consulting, gespecialiseerd in crisisinterventie en directiecoaching